EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

وجاء شهر رمضان

Wa-Jā'a Shahr Ramaḍān

A SOSIT LUNA RAMADAN

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

A sosit luna Ramadan

وجاء شهر رمضان

Wa-Ǧāʾa Shahr Ramaḍān

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: وجاء شهر رمضان
Ediția I
© 2026 Institutul Tawhid, pentru traducerea în limba română.
Drepturile ediției arabe: Dār al-Faḍīlah. Text arab coranic: Tanzil Project, Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq al-Badr, Wa-Jāʾa Shahr Ramaḍān, Dār al-Faḍīlah, Algeria, ediția I, 1435 H / 2014.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

A sosit luna Ramadan 1
Vestea sosirii Ramadanului 3
Cum întâmpinăm Ramadanul 4
Chemarea la bine și eliberarea de Foc 6
Luna răbdării și a binecuvântării 8
Bucuria și mulțumirea pentru această lună 11
Căința sinceră 12
Împlinirea postului cu credință 14
Evlavia care continuă după Ramadan 17
Lecția renunțării la fumat 21
Grija pentru Coran 22
Indice 24

A sosit luna Ramadan

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Toată lauda Îi aparține lui Allah. Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și ne căim către El. Căutăm adăpost la Allah de răul din sufletele noastre și de relele faptelor noastre. Pe cel pe care Allah îl călăuzește nimeni nu îl poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă în rătăcire nimeni nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Singurul, fără niciun asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să reverse asupra sa, asupra familiei sale și a tuturor companionilor săi binecuvântări și multă pace.

În continuare: întâlnirile în care ne amintim de treburile religiei în general și de perioadele prielnice pentru bine, pe care credincioșii le întâmpină, sunt fără îndoială lucruri importante. Ele trebuie să se bucure de grija și de atenția noastră, datorită urmărilor lor alese, marilor binefaceri și numeroaselor foloase, care nu pot fi numărate sau cuprinse.
În Ṣaḥīḥ Muslim se relatează că, într-o zi, Profetul ﷺ a ieșit la companionii săi, care ședeau în moschee și își aminteau împreună de învățăturile religiei. El, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, a întrebat:

> *„Ce v-a adunat aici?" Ei au răspuns: „Ne-am așezat să ne amintim de Islam și de binefacerea pe care Allah ne-a dăruit-o prin el." El, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, a întrebat: „Pe Allah, nu v-a făcut să vă așezați decât acest lucru?" Ei au răspuns: „Pe Allah, numai acest lucru ne-a făcut să ne așezăm."*

Atunci el, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, a spus:

أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تُهْمَةً لَكُمْ، وَلَكِنْ أَتَانِي جِبْرِيلُ آنِفًا فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ يُبَاهِي بِكُمُ الْمَلَائِكَةَ

„Pe Allah, nu v-am cerut să jurați fiindcă v-aș fi bănuit, ci Jibrīl a venit adineauri la mine și m-a înștiințat că Allah Se mândrește cu voi înaintea îngerilor."[1]

Aceasta este o mare veste bună pentru cel pe care Allah Preaînaltul îl cinstește și căruia îi dăruiește binefacerea de a-și păzi timpul în asemenea adunări, ținute în casele lui Allah, pe care El, Cel Măreț și Preaînalt, a îngăduit să fie înălțate și în care să fie pomenit Numele Său.

Musulmanul trebuie să își deprindă sufletul să stăruie în asemenea adunări binecuvântate și să le rezerve o parte din timpul său, pentru a dobândi folos și a beneficia de ele. Altfel va fi distras, întors de la ele, absorbit și cufundat în treburile lumești fără sfârșit. Astfel nu va mai ajunge să cunoască binele, porțile sale și căile prin care poate ajunge la bine și la ceea ce Îl mulțumește pe Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul.

În asemenea adunări se oferă îndrumare și îndemn, se dobândește amintirea folositoare, inimile sunt trezite și oamenii sunt îndrumați către porțile binelui. Ei trag folos din aceasta și dobândesc mari foloase.

Subiectul despre care vom vorbi este apropierea lunii Ramadan. După cum știți, au mai rămas doar câteva zile până la intrarea acestei luni binecuvântate, apoi ea va sosi cu marile sale binefaceri, cu virtuțile sale alese și cu binecuvântările care se succed.

Luna Ramadan se apropie, iar venirea ei are pentru musulmani o mare însemnătate și o adâncă înrâurire asupra sufletelor lor. Ei

1 Relatat de Muslim (2701), din hadithul lui Muʿāwiyah, Allah să fie mulțumit de el.

o așteaptă cu dor, privesc cu nerăbdare către sosirea ei, își vestesc unii altora venirea ei și se bucură mult când începe. Aceasta se datorează faptului că știu despre această perioadă măreață și binecuvântată, despre marile sale binefaceri și despre însușirile alese prin care această lună se deosebește de toate celelalte luni.

Cel pe care Allah, Cel Măreț și Preaînalt, îl cinstește, căruia îi mai îngăduie timp și îi prelungește viața ca să ajungă la această lună aleasă a primit o mare binefacere. Astfel poate să li se alăture musulmanilor la culegerea roadelor acestei perioade mărețe și binecuvântate: o perioadă a ascultării, a credinței și a apropierii de Cel Milostiv, Cel Măreț și Preaînalt.

Vestea sosirii Ramadanului

În Sunnah autentică se relatează că Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, le vestea companionilor săi venirea acestei luni. Profetul ﷺ le spunea:

قَدْ جَاءَكُمْ رَمَضَانُ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ، افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، تُفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ، وَتُغَلُّ فِيهِ الشَّيَاطِينُ، فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ

„V-a sosit Ramadan, o lună binecuvântată, al cărei post Allah vi l-a impus. În ea se deschid porțile Paradisului, se închid porțile Iadului și șeitanii sunt înlănțuiți. În ea este o noapte mai bună decât o mie de luni. Cine este lipsit de binele ei este cu adevărat lipsit."[2]

***„V-a sosit luna Ramadan"*:** aceasta este o veste bună și o felicitare pentru voi, o înștiințare despre un lucru măreț de care

2 Relatat de Aḥmad (7148, 8991, 9497) și al-Nasā'ī (2106), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

ați avut parte. Luna Ramadan a ajuns la voi în timp ce vă bucurați de sănătate și bunăstare, de siguranță, de credință, de ocrotire și de Islam. Această lună a sosit la voi și este o perioadă măreață pentru a vă întoarce către Allah, pentru a vă cerceta sufletele, pentru a împlini ascultarea față de Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, și pentru a vă îndepărta de lucrurile pe care Allah, Cel Măreț și Preaînalt, le-a interzis.

Aceste cuvinte pun inimile în mișcare, ca ele să simtă valoarea acestei luni, locul ei și înalta sa însemnătate. Adică: pregătiți-vă pentru ea și fiți gata de sosirea ei; întâmpinați-o cum se cuvine și primiți-o ca pe un oaspete, cu cea mai frumoasă ospitalitate.

Oamenii își vestesc unii altora sosirea lucrurilor importante și însemnate, pentru ca ei să se pregătească și să fie gata pentru ele.

Luna Ramadan este un oaspete ales, a cărui venire este scumpă sufletului fiecărui credincios. Orice credincios se bucură de acest oaspete cu bucuria cu care este primit cel mai de seamă oaspete sosit. Nu l-ai văzut oare pe omul generos, cunoscut pentru dărnicie, mărinimie, oferire și milostenie, când îi sosește un oaspete de mare preț, cu rang și însemnătate? Cum îl întâmpină pe acest oaspete? Cum se bucură de el? Ce ospitalitate îi arată?

Cuvintele sale *„V-a sosit luna Ramadan"* înseamnă: pregătiți-vă pentru primirea acestui oaspete scump, pregătiți-vă să îl cinstiți și să îi dați dreptul cuvenit. Pregătiți-vă sufletele pentru aceasta, căci, după cum vine repede, și pleacă repede. Fiți gata pentru el și pregătiți-vă sufletele să împlinească faptele mărețe, actele alese de ascultare și adorările cu care v-ați bucura să Îl întâlniți pe Domnul vostru, Binecuvântatul și Preaînaltul.

Cum întâmpinăm Ramadanul

Musulmanul trebuie, așadar, să întâmpine cum se cuvine luna Ramadan. În această privință, oamenii se deosebesc foarte mult unii de alții:

O categorie de oameni întâmpină această lună năpustindu-se asupra piețelor, ca să cumpere tot felul de alimente, felurite mâncăruri și cele mai gustoase bucate. Se întrec la cumpărături și achiziționează cantități uriașe de hrană, de parcă ar întâmpina o

lună a mâncatului și a băutului. Cumpără tot mai mult, până într-acolo încât, în Ramadan, cumpărăturile de alimente depășesc, în multe familii, nevoile și ceea ce le este de ajuns. De aceea, pe unii dintre ei, mai ales pe cei risipitori, îi vezi făcând o risipă rușinoasă: pun pe masă multe feluri de mâncare, apoi nu mănâncă din ele decât foarte puțin. Aceasta este o categorie de oameni.

O altă categorie își pregătește, când se apropie Ramadanul, mijloace pentru joacă, distracție și pierderea vremii. Își pregătesc lucruri cu care să-și ocupe timpul prețios din Ramadan, risipindu-l și irosindu-l în ceea ce nu aduce niciun folos, ba, adeseori, în ceea ce le aduce un rău cert. Își pregătesc asemenea lucruri și fac toate pregătirile înainte de sosirea Ramadanului.

Există și alții, cărora Allah le-a dăruit călăuzirea Sa, i-a ocrotit și i-a înconjurat cu grija Sa, iar ei au început să se pregătească sufletește pentru Ramadan. În mintea unuia dintre ei se înmulțesc gândurile și îi trec prin cuget multe feluri de fapte bune. Începe să rânduiască un timp pentru Coran, un timp pentru pomenirea lui Allah, un timp pentru rugăciunea de noapte, un timp pentru ajutorarea celor nevoiași, un timp pentru dărnicie și un timp pentru adunările de învățătură. Toate acestea se îmbulzesc în gândurile lui.

Unora li se pare că luna este prea scurtă pentru ei: au multe planuri, numeroase fapte și vaste posibilități de a-I da ascultare lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt. Însă luna li se pare prea scurtă și nu le ajunge pentru toate căile de bine pe care le au în vedere.

Mai sunt oameni care tratează Ramadanul ca pe oricare altă lună. Ramadanul trece pe lângă ei așa cum trec toate celelalte luni. Până și noaptea despre care Coranul spune că este mai bună decât o mie de luni trece, pentru mulți, la fel ca celelalte nopți! Aceasta este o pierdere grea, o pagubă vădită și o irosire a ceea ce musulmanului nu i se cuvine să risipească ori să piardă. De aceea, musulmanul trebuie să întâmpine cum se cuvine această lună, să o primească bine și să se pregătească pentru a fi, cu adevărat și sincer, dintre oamenii ei.

Chemarea la bine și eliberarea de Foc
În Sunan al-Tirmidhī este relatat, din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ spunea:

إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَةُ الْجِنِّ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَفُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلَّ لَيْلَةٍ

„Când vine prima noapte din luna Ramadan, șeitanii și djinnii răzvrătiți sunt înlănțuiți, porțile Focului sunt închise și niciuna nu se deschide, iar porțile Paradisului sunt deschise și niciuna nu se închide. Un vestitor strigă: «O, tu, cel care cauți binele, vino! O, tu, cel care cauți răul, oprește-te!» Allah are oameni pe care îi eliberează de Foc, iar aceasta se întâmplă în fiecare noapte."[3]

Meditează la cuvintele Profetului ﷺ: *„Un vestitor strigă: «O, tu, cel care cauți binele, vino!»"* Adică ai întâmpinat o perioadă prielnică binelui și ascultării; îndreaptă-te spre ea cu toată puterea și ține foarte mult la ea. Ferește-te, ferește-te să pierzi această mare ocazie! Este un răstimp prielnic și rodnic pentru bine, un negoț aducător de câștig; odată dus, nu se mai întoarce.

„O, tu, cel care cauți răul, oprește-te!" Adică nu i se cuvine celui care caută răul sau al cărui suflet îl îndeamnă la rău să-i lase cale

3 Relatat de al-Tirmidhī (682) și Ibn Mājah (1642). Al-Albānī l-a declarat autentic.

liberă să stăruie în răutatea lui, să se afunde în rătăcire și să-și continue întunericul în această perioadă aleasă și binecuvântată.

Cel al cărui suflet nu se îndreaptă spre Allah, Binecuvântat și Preaînalt, spre căință și regret când sosește un asemenea răstimp ales, când o va face? Mulți oameni au fost copleșiți de preocupări, ispite și distracții, care au devenit pentru ei o piedică și o piatră de poticnire în calea căinței și a întoarcerii la Allah. Dimineața și seara îi găsesc în lux și îmbuibare, exces și risipă, joacă și nopți pierdute, somn și lene, nedreptate și nelegiuire. Luna Ramadan este o ocazie pentru asemenea oameni nepăsători să se căiască sincer și să se îndrepte spre Allah. Dacă sufletul nu se urnește spre căință în acest răstimp măreț, când se va urni?! Dacă robul nu se îndreaptă spre Allah în această lună binecuvântată, când o va face?!

Apoi, cuvintele sale, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui: *„Allah are oameni pe care îi eliberează de Foc, iar aceasta se întâmplă în fiecare noapte”* înseamnă că Allah, Măreț și Preaînalt, eliberează oameni de Focul Iadului în fiecare noapte a acestei luni alese. Musulmanul tânjește să dobândească această izbândă măreață: să fie eliberat de Foc. Allah să ne ferească de el!

Uneori, în anumite locuri, se anunță concursuri cu premii și se stabilește pentru fiecare zi un premiu de o mie de riali, mai mult sau mai puțin. Îi vezi pe oameni îmbulzindu-se și venind tot mai mulți; fiecare se înscrie, cheltuiește și se străduiește să obțină o mie de riali, mai puțin ori mai mult, și să fie printre câștigători. Însă când este vorba de izbânda în Viața de Apoi și de răsplata Zilei Învierii, dorința slăbește, hotărârea se împuținează, iar oamenii nu mai au voință pentru un asemenea lucru ales. Musulmanului i se cuvine, când aude cuvintele Profetului ﷺ: *„Allah are oameni pe care îi eliberează de Foc”*, să tânjească la aceasta și să-și dorească să fie dintre ei. Să se străduiască și să se ostenească, să-I ceară lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, să-l elibereze de Foc și să se îndrepte spre Allah, Măreț și Preaînalt, ca să dobândească această făgăduință aleasă și să primească această răsplată măreață.

Luna răbdării și a binecuvântării

Într-un alt hadith, Profetul ﷺ a descris această lună drept luna răbdării. El, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a spus:

صِيَامُ شَهْرِ الصَّبْرِ وَثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ صِيَامُ الدَّهْرِ

„Postul din luna răbdării și din trei zile ale fiecărei luni este asemenea postului neîntrerupt."[4]

A descris-o, așadar, drept luna răbdării. Aceasta înseamnă că, în această lună aleasă, musulmanul are o mare ocazie să-și educe sufletul și să-l obișnuiască cu toate felurile de răbdare: răbdarea în ascultarea de Allah, răbdarea în a se feri de neascultarea față de Allah și răbdarea în fața hotărârilor lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt. Este un răstimp al răbdării.

Allah, Măreț și Preaînalt, le dă celor răbdători răsplata fără socoteală. Luna Ramadan este cel mai însemnat răstimp al răbdării. Încă din prima zi a acestei luni binecuvântate, musulmanul începe să se deprindă cu răbdarea: răbdarea în adorare și ascultare, în pomenire, Coran, rugăciune, post și în celelalte lucruri pe care Allah, Binecuvântat și Preaînalt, le-a poruncit robilor Săi.

Își obișnuiește sufletul cu răbdarea în a se feri de neascultarea față de Allah: renunță, în timpul zilei din Ramadan, la lucrurile cu care este obișnuit, precum mâncarea, băutura și altele, și îndură aceasta din ascultare față de Allah, Binecuvântat și Preaînalt.

Dacă musulmanul are răbdare în luna postului și se abține de la ceea ce Allah i-a îngăduit, pentru că Allah i-a interzis acel lucru în zilele din Ramadan, să înțeleagă și că Allah i-a interzis cele neîngăduite pe toată durata vieții sale. Trebuie să se oprească de la ceea ce El a interzis și să se abțină mereu, de teamă de pedeapsa

4 Relatat de Aḥmad (7567) și al-Nasāʾī (2408), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a declarat autentic.

pe care Allah a pregătit-o celui care Îi încalcă porunca și face ceea ce El a oprit.

Își obișnuiește sufletul și cu răbdarea în fața hotărârilor dureroase ale lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt. Renunțarea la mâncare și băutură, deși sufletul tânjește după ele, precum și stăpânirea sufletului în privința dorințelor și plăcerilor pe care Allah le-a îngăduit, cum ar fi raporturile conjugale și ceea ce le precedă, îl ajută să dobândească această răbdare.

Musulmanul trăiește, astfel, această lună cu răbdare, până când iese din ea după ce a primit lecții măreațe despre răbdare și s-a deprins cu multe căi de bine. În acest fel, folosul lunii nu rămâne numai în luna însăși; binecuvântările și binefacerile ei se răsfrâng asupra întregii sale vieți. Și-a educat sufletul în răbdare, l-a deprins cu ea și a trăit-o în cel mai însemnat răstimp al ei. Dacă musulmanul nu se înarmează cu răbdare în cel mai însemnat răstimp al ei, atunci când o va face?

De aceea, unul dintre lucrurile importante de care musulmanul trebuie să se îngrijească în această lună aleasă este să-și obișnuiască sufletul cu toate felurile de răbdare: răbdarea în ascultarea de Allah, răbdarea în a se feri de neascultarea față de Allah și răbdarea în fața hotărârilor dureroase ale lui Allah.

Într-un hadith, Profetul ﷺ a descris Ramadanul ca pe o lună binecuvântată. El ﷺ a spus:

أَتَاكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرٌ مُبَارَكٌ، افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، فِيهِ تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُغْلَقُ أَبْوَابُ النَّارِ، وَتُصَفَّدُ مَرَدَةُ الشَّيَاطِينِ

„V-a sosit luna Ramadan, o lună binecuvântată, al cărei post Allah vi l-a impus. În ea se deschid porțile Paradisului, se închid porțile Focului și sunt înlănțuiți șeitanii răzvrătiți."[5]

Ceea ce ne interesează în acest hadith este faptul că Profetul ﷺ a descris luna Ramadan drept binecuvântată. Binecuvântarea acestei luni cuprinde fiecare clipă și fiecare oră a ei, de la început până la sfârșit. Fiecare clipă a ei este binecuvântată; în ea sunt binecuvântări măreațe, binefaceri cuprinzătoare și multe daruri.

Printre binecuvântările acestei luni se află ceea ce Profetul ﷺ ne-a vestit în acest hadith: porțile Paradisului se deschid, porțile Focului se închid, iar șeitanii răzvrătiți sunt înlănțuiți. Aceasta este o binecuvântare proprie acestei luni, care nu se găsește în celelalte luni: toate porțile Paradisului se deschid și niciuna nu se închide, toate porțile Focului se închid și niciuna nu se deschide, iar șeitanii răzvrătiți sunt înlănțuiți. Niciunul dintre ei nu poate ajunge la oameni așa cum ajungea la ei în afara acestei luni.

Toate acestea sunt binecuvântări măreațe, care însuflețesc râvna, întăresc hotărârile și îi îndeamnă pe oameni să se îndrepte spre ascultarea de Allah, Binecuvântat și Preaînalt.

Dacă am continua să vorbim despre binefacerile acestei luni, însușirile, virtuțile și însemnătatea ei, ne-am prelungi mult vorbirea. Trec însă la câteva lucruri cu care trebuie să întâmpinăm

5 Relatat de al-Nasā'ī (2106). Al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Targhīb wa-l-Tarhīb (999).

luna Ramadan, adică la felul în care trebuie să o primim. Îi pun înainte cititorului câteva puncte foarte importante:

Bucuria și mulțumirea pentru această lună

Primul lucru: trebuie să ne bucurăm foarte mult la sosirea acestei luni, să fim fericiți de venirea ei, să-i acordăm în inimile noastre un loc înalt și o însemnătate aleasă și să-L lăudăm pe Allah, Măreț și Preaînalt, pentru că ne-a dăruit să ajungem la ea. Câți oameni au trăit Ramadanul trecut și pe cele de dinainte, dar li s-a împlinit sorocul și nu au mai ajuns la această lună, deși tânjeau să o apuce! Nici noi nu știm: poate că unii dintre noi nu vor ajunge la ea, iar alții nu vor apuca decât o parte din ea. De aceea, dacă Allah îl cinstește pe musulman și îi dăruiește să ajungă la această lună, el trebuie să se îngrijească să-L laude și să-I mulțumească lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, pentru că i-a dăruit să o apuce.

Fără îndoială, să ajungi la Ramadan sănătos, ocrotit, în siguranță și în credință este o binecuvântare măreață și un dar însemnat, căruia trebuie să-i prețuiești valoarea și să-i cunoști însemnătatea.

Din mulțumirea pentru binecuvântarea lui Allah, Care ți-a îngăduit să ajungi la această lună măreață, face parte să te străduiești cu seriozitate în ascultarea de Allah în ea. El ți-a dăruit să o apuci; îngrijește-te, așadar, să împlinești dreptul lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, în ea: post, rugăciune de noapte, ascultare, apropiere de Allah și îndepărtare de lucrurile pe care Allah, Măreț și Preaînalt, le-a interzis.

Din Sunnah Profetului, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, făcea parte ca, atunci când vedea semiluna — a oricărei luni —, să spună:

اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْيُمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ

„O, Allah, fă ca ea să răsară asupra noastră cu binecuvântare și credință, cu siguranță și Islam! Domnul meu și Domnul tău este Allah."[6]

Dacă Allah te cinstește, intră pentru tine această lună binecuvântată și îi vezi semiluna, rostește această rugă transmisă, pe care Profetul, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, o făcea la vederea semilunii fiecărei luni. Este o rugă măreață, prin care Îi ceri Domnului tău să-ți binecuvânteze luna, să-ți dăruiască în ea binecuvântare, credință, ferire de rele și împlinirea îndatoririlor Islamului în felul care Îi este plăcut Domnului, Binecuvântat și Preaînalt. Fără îndoială, faptul că ai ajuns la această lună este o binecuvântare măreață, care te îndatorează să-I mulțumești lui Allah Preaînalt pentru ea și să o prețuiești așa cum se cuvine.

Căința sinceră

Apoi, printre lucrurile importante cu care trebuie să întâmpinăm luna Ramadan cea binecuvântată se află **căința sinceră pentru orice păcat și greșeală**. Cu toții greșim; cu siguranță, am avut lipsuri, am săvârșit excese, am risipit, am neglijat și nu am îndeplinit cum se cuvine unele lucruri.

6 Relatat de al-Tirmidhī (3451) și Aḥmad (1397), din hadithul lui Ṭalḥah ibn ʿUbayd Allāh, Allah să fie mulțumit de el.

Într-un hadith se relatează că Profetul ﷺ a spus:

كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ

„Toți fiii lui Adam greșesc, iar cei mai buni dintre cei care greșesc sunt cei care se căiesc.”[7]

Fiul lui Adam greșește și are lipsuri în mod inevitabil, însă cei mai buni dintre cei care greșesc sunt cei care se căiesc.

Luna Ramadan este un răstimp măreț pentru căința către Allah, Măreț și Preaînalt. Câți oameni își întreceau măsura, neglijau ascultarea de Domnul lor și se îndreptau spre multe lucruri condamnabile! Dar, când a venit peste ei această lună măreață, sufletele lor au fost mișcate spre bine, au simțit iubire pentru ascultare și pentru îndreptarea spre Allah, iar în inimile lor au găsit regretul pentru neglijența în ascultarea de Allah. Atunci s-au căit sincer către Allah, Măreț și Preaînalt.

Câți oameni s-au căit sincer în această lună măreață și apoi nu s-au mai întors la neascultarea și neglijența din trecut!

Dacă sufletul celui nepăsător, neglijent și plin de lipsuri nu se urnește spre căință către Allah, Binecuvântat și Preaînalt, într-un asemenea răstimp, atunci când se va urni?! Dacă simțămintele sale nu sunt zguduite într-un asemenea moment, când vor fi zguduite?!

Luna Ramadan este, așadar, un mare răstimp al căinței către Allah, Măreț și Preaînalt. Să o întâmpinăm cu o căință sinceră pentru orice păcat și greșeală. Allah, Măreț și Preaînalt, nu primește căința robilor Săi decât dacă este sinceră. Căința sinceră trebuie să îndeplinească trei condiții:

- Regretul pentru păcatele săvârșite.
- Hotărârea de a nu se mai întoarce la ele.
- Renunțarea deplină la ele.

7 Relatat de al-Tirmidhī (2499) și Ibn Mājah (4251), din hadithul lui Anas, Allah să fie mulțumit de el. Al-Albānī l-a apreciat ca bun (ḥasan) în Ṣaḥīḥ al-Targhīb (3139).

Prin aceste trei condiții, Allah Preaînalt primește căința robului atunci când se căiește: să renunțe cu totul la păcat, să hotărască în inima și în adâncul sufletului său că nu se va mai întoarce niciodată la el și să regrete profund că a căzut în păcate.

Dacă se căiește îndeplinind aceste condiții, căința îi este primită. Învățații adaugă acestor trei condiții o a patra, atunci când păcatul privește drepturile oamenilor: de pildă, dacă a luat bani de la ei, a încălcat vreunul dintre drepturile lor sau a făcut ceva asemănător. Pentru cel aflat într-o asemenea situație se cere și a patra condiție: să restituie dreptul celor cărora le aparține sau să le ceară iertarea pentru el. Allah să ne dăruiască tuturor căința sinceră pentru orice păcat și greșeală!

Împlinirea postului cu credință

Apoi, printre lucrurile importante de care trebuie să ne îngrijim în Ramadan se află **păstrarea postului**, care este obligația acestei luni. Oamenii se deosebesc foarte mult în postul lor; nu sunt pe aceeași treaptă. Cu toții se abțin de la mâncare, băutură și celelalte lucruri care anulează postul, din zorii zilei până la apusul soarelui, dar se deosebesc foarte mult în împlinirea și desăvârșirea lui și în săvârșirea lui în forma cea mai deplină și mai desăvârșită. El, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, a fost întrebat: *„Care dintre cei care postesc are cea mai mare răsplată?”* A răspuns:

أَكْثَرُهُمْ لِلَّهِ ذِكْرًا

„Cel care Îl pomenește cel mai mult pe Allah.”[8]

Este știut că cei care postesc se deosebesc foarte mult în îndreptarea lor spre pomenirea lui Allah Preaînalt, spre Coran și spre păstrarea ascultării.

Unii oameni stau treji noaptea, irosindu-și și nimicindu-și timpul, apoi, după ce se roagă Fajr — dacă își păstrează

8 Relatat de Aḥmad (15614) și al-Ṭabarānī în al-Duʿāʾ (1887) și al-Kabīr (16812).

rugăciunea —, intră într-un somn adânc. Poate că unii dintre ei pierd și timpul rugăciunii de Ẓuhr, și pe cel al rugăciunii de ʿAṣr!

Oamenii se deosebesc, așadar, foarte mult în felul în care postesc. Musulmanul trebuie, de aceea, să se îngrijească de împlinirea și desăvârșirea postului său: să-l umple cu pomenirea lui Allah, să se îndrepte spre ascultarea de Allah, să citească regulat Coranul, să participe la adunările de bine și să petreacă timp în moschei. Să se lupte din răsputeri cu propriul suflet pentru aceasta.

Printre lucrurile importante — ba chiar cel mai important lucru de care omul trebuie să se îngrijească în postul său — se află împlinirea cuvintelor Profetului ﷺ:

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

„Celui care postește în Ramadan cu credință și căutând răsplata îi sunt iertate păcatele de mai înainte.”[9]

Musulmanul trebuie să postească cu credință și căutând răsplata, nu din obișnuință, urmând obiceiul: familia, frații și colegii săi postesc, așa că postește și el. Nici să nu postească pentru a nu fi criticat și a nu se spune că nu postește. Să nu postească de ochii lumii, din iubire pentru laudele și aprecierile oamenilor. Să nu postească pentru vreunul dintre aceste scopuri, ci cu credință și căutând răsplata: cu credință în Allah, cu credință în făgăduința lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, pentru cei care postesc și în faptul că El le va da răsplata fără socoteală, precum și cu credință în faptul că Allah Preaînalt le-a impus robilor Săi postul.

Postește căutând răsplata: prin postul său și prin ascultarea de Allah, Binecuvântat și Preaînalt, în această lună măreață, caută răsplata și răsplătirea de la Allah, Binecuvântat și Preaînalt.

9 Relatat de al-Bukhārī (37, 1875) și Muslim (1268), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

Cei care postesc au la Allah, Măreț și Preaînalt, o răsplată măreață și o răsplătire îmbelșugată. Într-un hadith qudsī se relatează că Allah spune:

الصِّيَامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ

„Postul este pentru Mine și Eu răsplătesc pentru el."[10]

Aceasta arată măreția răsplății celor care postesc și cât de mare este răsplătirea lor la Allah, Măreț și Preaînalt. Musulmanul trebuie, așadar, să-și păzească postul cu cea mai mare grijă. În alt hadith, el, pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui, spune:

لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ، فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ

„Cel care postește are două bucurii: o bucurie când își încheie postul și o bucurie când Îl întâlnește pe Domnul său."[11]

Cel care postește se va bucura foarte mult când Îl va întâlni pe Allah, Măreț și Preaînalt, în Ziua Învierii, pentru că Allah le-a pregătit celor care postesc o răsplată măreață și o răsplătire îmbelșugată. Mai mult, Allah Preaînalt le-a rezervat celor care postesc o poartă prin care vor intra în Paradis, numită poarta al-Rayyān,[12] așa cum este dovedit în hadithul autentic, transmis cu certitudine de la Profet ﷺ.

Musulmanul trebuie să se îngrijească de acest lucru de la începutul lunii până la sfârșitul ei: să postească cu credință și căutând răsplata — cu credință în Allah și în faptul că El ne-a

10 Relatat de al-Bukhārī (1761) și Muslim (1151), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

11 Relatat de al-Bukhārī (1771) și Muslim (1945), din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el.

12 Relatat de al-Bukhārī (1896, 3257) și Muslim (1152), din hadithul lui Sahl ibn Saʿd, Allah să fie mulțumit de el.

impus postul, căutând să dobândească răsplata și răsplătirea de la Allah, Binecuvântat și Preaînalt.

Evlavia care continuă după Ramadan

Apoi, printre lucrurile importante de care trebuie să ne îngrijim în Ramadan se află **dobândirea evlaviei față de Allah**, Măreț și Preaînalt, din această lună, în ea și prin ea. Acesta este unul dintre cele mai importante scopuri pentru care a fost legiuit postul, așa cum Allah, Binecuvântat și Preaînalt, a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ﴾

„O, voi, cei care credeți! V-a fost prescris postul, așa cum le-a fost prescris celor de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți evlavie.”

Coran, al-Baqarah 2:183

Prin post și prin împlinirea acestui act de adorare, musulmanul urmează o cale măreață și un drum binecuvântat care îl conduc la evlavia față de Allah, Măreț și Preaînalt. Postul este o ocazie pentru tine să-ți sporești merindea evlaviei și să fii dintre cei evlavioși.

Evlavia înseamnă *„să împlinești ascultarea de Allah, pe baza unei lumini de la Allah, nădăjduind răsplata lui Allah, și să părăsești neascultarea față de Allah, pe baza unei lumini de la Allah, temându-te de pedeapsa lui Allah”.*

Să ne oprim puțin ca să medităm: cum îl face postul pe rob să dobândească evlavia și să-și sporească prin el merindea evlaviei? De-a lungul anului, musulmanul s-a obișnuit cu anumite lucruri în timpul zilei: s-a obișnuit să ia micul dejun dimineața, s-a obișnuit să ia prânzul și s-a obișnuit cu felurite băuturi, devenite în ziua sau în zilele sale lucruri obișnuite și familiare. Dar, îndată ce începe pentru el luna Ramadan, renunță la aceste lucruri familiare, deși era obișnuit cu ele și se deprinsese pe deplin cu ele. Renunță la ele și se abține cu totul numai pentru a dobândi

răsplata lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt. Aceasta este evlavia. Îl vezi pe cel care postește abținându-se de la mâncarea și băutura aflate în fața lui chiar dacă este singur și nimeni nu îl vede; toate acestea, din ascultare de Allah Preaînalt.

Ceea ce musulmanul face în zilele din Ramadan trebuie să dezvolte în întreaga sa viață, în privința fiecărui act de ascultare pe care Allah, Binecuvântat și Preaînalt, l-a poruncit și a fiecărui lucru pe care Allah, Măreț și Preaînalt, l-a oprit.

Tu, cel care te-ai abținut în zilele din Ramadan de la mâncare și băutură din ascultare de Allah, trebuie să te abții, în orice timp și în orice împrejurare, de la tot ceea ce Allah ți-a interzis. Domnul Ramadanului este Domnul tuturor lunilor, iar Cel Căruia trebuie să I se dea ascultare în Ramadan trebuie să fie ascultat în orice timp. Dacă ți-ai stăpânit sufletul și l-ai oprit de la neascultarea față de Allah Preaînalt, renunțând, din ascultare de Allah, Măreț și Preaînalt, la lucrurile familiare cu care erai obișnuit în zilele din Ramadan, trebuie să-ți deprinzi sufletul să facă aceasta în orice timp și în orice împrejurare.

Abținerea de la mâncare, băutură și celelalte lucruri care anulează postul își are timpul în luna Ramadan — mă refer la obligativitatea ei —, de la zorii zilei până la apusul soarelui. Însă postul, abținerea și oprirea de la cele interzise își au timpul în întreaga viață.

Trebuie să lupți din răsputeri cu sufletul tău pentru a te abține de la orice lucru pe care Allah ți l-a interzis. Dacă ai încălcat, ai depășit limitele sau ai avut vreo lipsă, îndreaptă-te prin căință, întoarcere și revenire la Allah, Binecuvântat și Preaînalt.

Să luăm aminte aici cum ne folosește postul din Ramadan la dobândirea evlaviei față de Allah Preaînalt: omul se abține de la lucruri familiare, din ascultare de Allah. De ce, atunci, nu se abține de la lucrurile neîngăduite, pe care Allah Preaînalt i le-a interzis în orice timp și în orice împrejurare? Unul dintre înaintași a fost întrebat despre oameni care Îl adoră pe Allah în Ramadan, păstrând rugăciunile obligatorii și celelalte îndatoriri în această lună, dar care, odată ce Ramadanul se încheie, renunță cu totul la

ele și le neglijează. El a spus: „Ce oameni răi sunt aceștia, care nu Îl cunosc pe Allah decât în Ramadan!”[13]
Musulmanul trebuie să fie conștient că Allah îl veghează și să păstreze ascultarea de El atât în Ramadan, cât și în afara lui. Acesta este sensul cuvintelor Sale:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ﴾

„O, voi, cei care credeți! V-a fost prescris postul, așa cum le-a fost prescris celor de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți evlavie.”
Coran, al-Baqarah 2:183

Adică, prin această lună aleasă și prin păstrarea ascultării de Allah, să dobândiți evlavia față de Allah, Binecuvântat și Preaînalt. De aceea, luna Ramadan este o ocazie mare și prețioasă să-ți sporești prin ea merindea evlaviei. Allah, Măreț și Preaînalt, spune:

﴿وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَيۡرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقۡوَىٰۚ وَٱتَّقُونِ يَٰٓأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ﴾

„Luați-vă merinde, însă cea mai bună merinde este evlavia. Și temeți-vă de Mine, o, voi, cei dăruiți cu înțelegere!”
Coran, al-Baqarah 2:197 — fragment

13 A se vedea Laṭāʾif al-Maʿārif (p. 396).

El, Măreț și Preaînalt, mai spune:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ﴾

„Cel mai nobil dintre voi înaintea lui Allah este cel mai evlavios dintre voi."

Coran, al-Ḥujurāt 49:13 — fragment

Ocazia noastră prețioasă în această lună aleasă este să ne sporim merindea evlaviei și să ieșim din școala Ramadanului evlavioși față de Allah, Binecuvântat și Preaînalt, deprinși să păstrăm ascultarea de Allah și să împlinim poruncile Sale.

Te uimești foarte mult de mulți oameni care, când începe Ramadanul, umplu moscheile și păstrează rugăciunile, apoi, când Ramadanul se încheie, renunță la acestea sau la cele mai multe dintre ele. În unele momente, precum la rugăciunea de Fajr, nu se umple niciun rând. Dar dacă vii la rugăciunea de Fajr într-o zi din Ramadan, găsești două sau trei rânduri! Oare aceștia erau morți și au apărut în luna Ramadan? Ori erau călători și s-au întors în Ramadan? Sau ce se întâmplă? Nu păstrează rugăciunea de Fajr împreună cu comunitatea decât în Ramadan? Unde sunt ei în ceea ce privește păstrarea acestui act de adorare în toate lunile? De aceea spunem: este o ocazie pentru cel pe care Allah l-a cinstit, dăruindu-i păstrarea rugăciunii, al cărui suflet a fost mișcat spre ascultare și adorare și care le-a gustat dulceața în Ramadan, să continue astfel în întreaga sa viață. Să tragă folos din luna sa aleasă și din acest răstimp binecuvântat, împlinind astfel sensul versetului nobil:

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

„V-a fost prescris postul, așa cum le-a fost prescris celor de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți evlavie."

Coran, al-Baqarah 2:183 — fragment

Adică să dobândiți evlavia față de Allah prin ascultarea pe care o împliniți și adorarea pe care o săvârșiți în acest răstimp ales.

Astfel, postul este o școală de educare măreață și binecuvântată, din care ies credincioși evlavioși și în care credincioșii se înzestrează cu cea mai de seamă merinde, care îi însoțește în întreaga lor viață, în toate zilele lor. Totuși, mulți oameni nu trag folos din această școală — școala lunii postului. Această perioadă nobilă trece peste ei, iar ei o trăiesc precum elevul nepăsător la școală: o încheie fără să fi dobândit vreun folos. Credinciosul sârguincios și dornic de bine intră însă în această școală binecuvântată și primește din ea lecții de educare, de credință și de cunoaștere, care îl însoțesc în întreaga viață.

Lecția renunțării la fumat

Pe lângă lecțiile amintite, voi da încă un exemplu dintre lecțiile Ramadanului:

Pe cel încercat cu fumatul și cu folosirea acestui lucru nociv și rău, care nu aduce niciun folos, îl vezi abținându-se cu totul de la el în Ramadan, din zorii zilei până la apusul soarelui, și îndepărtându-se complet de el. Deși obișnuia să fumeze mult, se abține în timpul zilei din Ramadan. Aceasta este, de fapt, o ocazie pentru el să renunțe cu totul. Mulți fumători, când sunt sfătuiți, se scuză spunând că nu pot renunța. Dar oare nu s-au abținut de-a lungul tuturor zilelor acestei luni mărețe, din zorii zilei până la apusul soarelui? Aceasta este o lecție din care dobândesc un folos însemnat: stă în puterea și în posibilitatea lor să renunțe pentru totdeauna la tutun și să nu-l mai folosească deloc.

Te uimești, de asemenea, foarte mult de unii oameni care își încheie postul fumând! Se abțin de la lucrurile îngăduite din ascultare de Allah, dar, când muezinul cheamă la rugăciunea de Maghrib — vestind astfel încheierea postului —, își încheie postul prin neascultare de Allah. Unii se roagă Maghrib și te deranjează cu mirosul de tutun. Ba unii stăruie în rătăcirea lor și își sting țigara abia la ușa moscheii! Ies din casă fumând până ajung la ușa moscheii, apoi intră în ea cu mirosul lor neplăcut, deranjându-i pe cei care se roagă și pe îngeri chiar în locul adorării și al ascultării!

Ne mirăm de un asemenea om: toată ziua postește, fără să mănânce și să bea, din ascultare de Allah, dar, de îndată ce muezinul face chemarea, se grăbește spre această neascultare. Fumatul este neascultare, păcat, vină și lucru interzis; cel care fumează se face vrednic de pedeapsă, iar Allah, Binecuvântat și Preaînalt, îi va cere socoteală pentru aceasta. Dovezile interzicerii lui sunt foarte multe, iar învățații le-au expus pe larg.

Ramadanul îi oferă, așadar, fumătorului și oricui a săvârșit excese, a avut lipsuri, a risipit ori a neglijat îndatoririle o ocazie să tragă folos din acest răstimp ales.

Grija pentru Coran

Printre lucrurile importante la care trebuie să luăm aminte se află **grija pentru Cartea lui Allah**, Măreț și Preaînalt. Una dintre însușirile și particularitățile Ramadanului este că în el a fost coborât Coranul, după cum Allah Preaînalt spune:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ﴾

„Luna Ramadan este cea în care a fost coborât Coranul, drept călăuză pentru oameni și dovezi limpezi ale călăuzirii și ale deosebirii dintre adevăr și fals.”

Coran, al-Baqarah 2:185 — fragment

În această lună a fost coborât Coranul. Jibrīl, pacea fie asupra lui, venea la Profet ﷺ în luna Ramadan și studia Coranul împreună cu el; Profetul ﷺ i-l recita și i-l citea.

Musulmanul trebuie, așadar, să se îngrijească de Cartea lui Allah în această lună măreață, care este luna Coranului. Când începea Ramadanul, unii dintre înaintași lăsau deoparte cele mai multe îndeletniciri și spuneau: *„Nu este decât citirea Coranului și oferirea de hrană.”* Se îndreptau cu mare râvnă spre Coran. Unii îl citeau în întregime în fiecare zi, alții o dată la trei zile, alții o dată pe săptămână, iar alții o dată la zece zile.

În schimb, unii oameni ajung la sfârșitul lunii fără să fi deschis muṣḥaf-ul decât o dată, de două ori sau de trei ori! Ei sunt însă preocupați de alte lucruri, la care se uită și pe care le urmăresc, lucruri care au pus stăpânire pe inimile lor.

Acestea sunt câteva cuvinte prin care Îl rog pe Allah, Măreț și Preaînalt, să-mi aducă folos mie și vouă, să le așeze în balanțele faptelor noastre bune, ale tuturor, și să le facă o dovadă în favoarea noastră, nu împotriva noastră. Să ne îngăduie nouă și vouă să ajungem la această lună măreață, să ne ajute pe noi și pe voi la post și la rugăciunea de noapte și să facă faptele noastre din ea și din toate timpurile sincere pentru El și potrivite cu Sunnah Profetului Său ﷺ. Să ne îndrepte religia, care este pavăza tuturor treburilor noastre, să ne îndrepte viața lumească, în care ne este traiul, și să ne îndrepte Viața de Apoi, în care ne este întoarcerea. Să facă viața un spor pentru noi în orice bine, iar moartea o odihnă pentru noi de orice rău. El, Binecuvântat și Preaînalt, este Cel mai bun Căruia I se cere și Cel mai bun în Care se nădăjduiește.

Allah Preaînalt știe cel mai bine. Allah să reverse binecuvântări și pace asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și a tuturor companionilor săi.

Indice

căință	7, 13, 18
Coran	5, 8, 14, 22, 23
evlavie	17, 20
fumat	21
post	8, 12, 17, 23
răbdare	8, 9, 10

WA-JĀʾA SHAHR RAMAḌĀN

A SOSIT LUNA RAMADAN

O lună a căinței, răbdării și apropierii de Allah.

Shaykh ʿAbd al-Razzāq al-Badr arată cum întâmpinăm Ramadanul, cum ne îngrijim de post și de Coran și cum păstrăm binele dobândit după încheierea acestei luni.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro